

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΤΗΣΙΑ ΣΤΟ ΧΟΛΑΡΓΟ: ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ *antifa* ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Μέσω του περιοδικού *antifa*, όπως άλλωστε και η συνέλευση αυτονομη *antifa* και οι *antifa* πυρήνες, έχουμε μιλήσει αρκετές φορές για τα σχέδια αστυνόμευσης με τα οποία ερχόμαστε αντιμέτωποι από το ξέσπασμα της κρίσης κι έπειτα. Έχουμε μιλήσει για τις παλιές καλές ιδέες περί μηδενικής ανοχής οι οποίες ξαναέγιναν της μόδας στην ελληνική κοινωνία της εποχής της κρίσης και τα νέα σώματα μπάτσων που δημιουργήθηκαν με σκοπό να τα βάλουν με αυτό που οι μπάτσικες αυτές ιδέες περιγράφουν ως «ανομία» και «απειθαρχία στο δημόσιο χώρο». Είδαμε επίσης πως στο πλευρό της επίσημης αστυνόμευσης ξεδιπλώθηκε το εξίσου κρατικά οργανωμένο σχέδιο της κυριαρχίας των νεοναζί στους δρόμους και τις γειτονιές, υπό τις εγγυήσεις της ελληνικής αστυνομίας, χρηματοδοτούμενο από τη μαφία και προωθούμενο από τα μίντια κάθε λογής.

Υποστηρίζουμε ότι κάθε σχεδιασμός δημόσιας τάξης, πέρα από την προφανή σκοπιμότητά του να εγκληματοποιήσει και στη συνέχεια να διαχειριστεί με αστυνομικούς όρους μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης, είναι ταυτόχρονα ένα κάλεσμα στους κοινωνικούς συμμάχους της αστυνομίας, όσων δηλαδή τα υλικά τους συμφέροντα τους φέρνουν με την πλευρά του κράτους και των μηχανισμών του. Αυτή τη συστράτευση με τους σκοπούς της δημόσιας τάξης τη φάγαμε στη μάχη στην πιο αποκρουστική της μορφή, σαν όχλο που σχηματίζεται εναντίον των εξεγερμένων που τα σπάνε το Δεκέμβρη του '08 στην Πάτρα ή σαν μαζική πορεία την άνοιξη του '11 στο κέντρο της Αθήνας που κυνηγάει σκουρόχρωμους περαστικούς μετά τη δολοφονία Καντάρη. Τη συναντάμε όμως και στην πιο αθώα της μορφή καθημερινά στις γειτονιές: εκεί που οι μικροαστοί ανακαλύπτουν τις χαρές της εμφανούς αστυνόμευσης και τα φιλικά πάρε δώσε με την ομάδα ΔΙ.ΑΣ, χτίζουν τις απαραίτητες σχέσεις μεταξύ αστυνομίας και συνοικιακής κοινότητας.

Μέσα σε όλα αυτά τα τρομακτικά ωριμάσαμε κι εμείς πολιτικά. Ενώ λοιπόν η χρυσή αυγή βρισκόταν στο απόγειό της και η παράνοια γύρω από το γεγονός αυτό βράγαε κόκκινο, η συνέλευση αυτονομη *antifa* ξεκίνησε να εφαρμόζει ενάντια στους νεοναζί την τακτική του «παίζουμε αγκωνιές χωρίς να ακουμπιόμαστε» και άρχισε να διοργανώνει πορείες στόμα με στόμα σε διάφορες γειτονιές της πόλης με τη συμμετοχή κάποιων δεκάδων συντρόφων και συντροφισσών. Συνδυαστικά με τις πορείες η προσήλωση στη δουλειά γειτονιάς με τις τακτικές αφισκοκολλήσεις, τα μοιράσματα στα σχολεία, τα βαψίματα μάς προσέφερε μια ανεκτίμητη γνώση της κατάστασης που επικρατεί στο μητροπολιτικό πεδίο όπως πραγματικά είναι και όχι μέσα από την πλαστή εικόνα των μίντια σύμφωνα με την οποία οι φασίστες ήταν παντού και έκαναν κουμάντο.

Η τακτική αυτή έδειξε τα οφέλη της κυρίως στη γειτονιά της Καλλιθέας με τη δημιουργία του αντίστοιχου πυρήνα. Η εμπειρία του *antifa kallitheas* σε μια γειτονιά που εκείνη την περίοδο ένα ναζί παρεάκι προσπαθούσε να κυριαρχήσει στο δημόσιο χώρο μας έδειξε ότι η τακτική αυτή λειτουργεί με αξιοσημείωτα κίβλα αποτελέσματα. Το γεγονός ότι μια αντιφασιστική ομάδα γειτονιάς οδήγησε την αντιπαράθεση σε ένα επίπεδο (αφισκοκολλήσεις, μοιράσματα, βαψίματα, πορείες) που αυτοί σαν συμμοριούλα εκ των πραγμάτων δεν μπορούσαν να ακολουθήσουν, τους δημιούργησε τέτοια πίεση που έφτασε στο σημείο να τους διαλύσει. Το πέσιμο της απελπισίας που επιχειρήσαν με μαχαίρια και μολότοφ στην αντιφασιστική συναυλία που διοργανώσαμε στην πλατεία Δαβάκη το καλοκαίρι του '13 ήταν έκφραση αυτής ακριβώς της αδυναμίας τους και ύστερα από αυτό εξαφανίστηκαν.

Βέβαια, εκτός από τη λειτουργία ενάντια στους εχθρούς μας, η δουλειά γειτο-

νιάς βασισμένη στο μοντέλο «αγκωνιές χωρίς να ακουμπιόμαστε» μας έχει προσφέρει επίσης την εξαιρετική ικανότητα να γνωριζόμαστε με τους φίλους μας. Όλους και όλες αυτές που η ταξική τους θέση και η πολιτιστική τους κατάσταση τους κάνει να βλέπουν όλα αυτά που κάνουμε με καλό μάτι. Και όταν τους δίνεται η ευκαιρία μάς λένε καμιά κουβέντα, συμμετέχουν στα πράγματα που διοργανώνουμε δημόσια και πολλές φορές γίνονται κι οι ίδιοι κομμάτι των ομάδων μας. Είναι γι' αυτή τους τη λειτουργία που θέλουμε να βλέπουμε όσα κάνουμε σαν μια διαδικασία αντίστροφη αυτής των μηχανισμών της δημόσιας τάξης. Αν το καλοσκεφτείτε κι εμείς απ' τη μεριά μας προσπαθούμε σύμφωνα με τις μικρές, αλλά καθόλου αμελητέες κοινωνικά δυνατότητές μας, να κάνουμε την αντίστροφη δουλειά απ' αυτή που κάνει το κράτος και οι μηχανισμοί του: να χτίσουμε σχέσεις με τους φίλους μας και να κάνουμε τους εχθρούς μας να κοιτάνε αμήχανα αν όχι φοβισμένα. Πάνω σ' αυτή τη λογική, η συνέλευση και οι πυρήνες προσπαθούν να ανακαλύπτουν τρόπους δημόσιας παρουσίας στις γειτονιές τέτοιους που να μπορούν να κάνουν τους «δικούς μας» να εμφανιστούν και να πάρουν θάρρος και σε βάθος χρόνου ίσως να δημιουργήσουν συσχετισμούς ευνοϊκότερους για τα κομμάτια της εργατικής τάξης που σπρώχνονται πιο βαθιά στον πάτο.

Μέσα στο Μάη διοργανώθηκαν δύο αντιφασιστικά event σε γειτονιές με τις οποίες βρισκόμαστε σε επαφή. Στις 6 Μάη το *antifa xalandri* μαζί με την Αυτόνομη Κερκίδα Χολαργού έστησαν ένα τουρνουά μπάλας 5x5 με τη συνοδεία μουσικής και μπύρας, σε κάτι ειδικά διασκευασμένα του Χολαργού. Και στις 12 Μάη η συνέλευση αυτονομη *antifa* με τη βοήθεια και άλλων συντρόφων διοργάνωσε ένα Hip Hop Live στο εξωτερικό πάρκο της Φυτευτής στα Κάτω Πατήσια.

Πρόκειται για δύο γειτονιές που εκ πρώτης όψεως δεν έχουν και πολλά κοινά. Η πρώτη πρόκειται για ένα μεσοαστικό προάστιο από αυτά με τις περιπορημένες πρασινάδες και την ηρεμία, που είναι φιλόξενο για στελέχη και γιάπηδες. Η δεύτερη είναι μια πολυεθνική γειτονιά του κέντρου απ' αυτές που τα στελέχη δεν περνάνε ούτε κατά λάθος. Και τα δύο event φιλοδοξούσαν να αξιοποιήσουν το δημόσιο χώρο για κάποιες ώρες, να μαζέψουν τους φίλους μας και να κρατήσουν τους εχθρούς μας μακριά. Και τα δύο event είχαν προσέλευση της τάξης των κάποιων δεκάδων ανθρώπων και πραγματοποιήθηκαν με επιτυχία χωρίς κάποια σοβαρή παρενόχληση από εξωτερικούς παράγοντες.

Καθώς είμαστε άνθρωποι που παίρνουμε στα σοβαρά τη δουλειά που απαιτούν τέτοιου είδους δημόσιες παρουσίες, χαιρόμαστε όταν τα πράγματα πηγαίνουν όπως τα έχουμε κανονίσει και χωρίς απρόοπτα. Απ' την άλλη, χαιρόμαστε γιατί αυτή η εμπειρία της διοργάνωσης πολιτικών-πολιτιστικών event μας κάνει κάθε φορά σοφότερους. Βλέπουμε ας πούμε με τα μάτια μας αυτό που έχουμε ήδη κατά νου: ότι στο μεσοαστικό Χολαργό και στα πολυεθνικά Πατήσια υπάρχει ένα κοντινό σε εμάς ταξικό υποκείμενο που είναι κάτι παραπάνω από πρόθυμο να συμμετέχει σε αντιφασιστικές συναυλίες στις πλατείες τις γειτονιάς του. Νεολαία που δεν έχει κανένα λόγο να πιστεύει ότι το μέλλον που της επιφυλάσσουν θα διεκδικεί δάφνες ποιότητας, νεολαία που μισεί τους μπάτσους και τους φασίστες.

Και ξέρουμε επίσης ότι από αυτή την άποψη Χολαργός και Πατήσια είναι παντού. Είναι γι' αυτό λοιπόν που δεν έχουμε σκοπό να αφήσουμε τις γειτονιές.

>>>> HIT THE ROAD >>>>>

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΑΓΑΘΟΥ >>